

den. Nu sidder der i Regeringen Mænd, der staa den ærede Ordfører saa nær, at der jo er etableret et fast Samarbejde mellem dem. Det vil selvfølgelig ogsaa gælde denne Sag, og de Resultater, dette Samarbejde kan føre til, mener jeg at ville være med til at tage under nøjeste Overvejelse. Naar de foreligge, skal jeg for mit Vedkommende nok vide at tage Stilling dertil, og det venter jeg, at Tingets Medlemmer i Almindelighed ville være i Stand til at gøre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) rettede en Forespørgsel til mig, bl. a. om, hvorvidt jeg vilde anse ham som kompetent Spørger. Det vil jeg selvfølgelig anse ethvert Medlem her i Tinget for at være. Forespørgselen gik ud paa dette, hvorvidt jeg vilde interessere mig for, at det, det ærede Medlem kaldte Præsteuniformen, blev afskaffet. Jeg vil nu hellere bruge et andet Udtryk end Præsteuniform, jeg vil bruge et Udtryk, som er hentet fra meget gammel Tid, fra Christian V.s Danske Lov, hvor der staaer, at Præsterne altid skulle gaa i rette Præsteklæder. Det er altsaa Præstedragten. Embedsdragten. Hvorfra den stammer, om der er en bestemt Lovbefaling om, at den skal være saadan og saadan, skal jeg ikke kunne afgøre. Jeg har i det hele taget ikke saa særlig megen Interesse for Dragter osv., og har ikke sat mig ind i denne Sag forud. Men saa vidt jeg ved, stammer den fra noget meget borgerligt. Det er nemlig sikkert denne Dragt, der var de velhavende Borgeres Dragt ved festlige Lejligheder paa Frederik II.s Tid. Den er det, som ned igennem Tiderne er bleven Præsternes Embedsdragt. Præsterne have vist sig, med visse Undtagelser, gennemgaaende at være mere konservative end Folk i Almindelighed, og medens Borgerne altsaa ere ophørte med at gaa i denne Dragt, ere Præsterne vedblevne at gaa med den. Nu maa der efter den omtalte Udtalelse i Christian V.s D. L. 2—11—2 siges at være en Lovbefaling for, at Præsterne skulle gaa i denne Embedsdragt, naar de fungere i deres Embede. Hvorvidt jeg saa vil interessere mig for at faa denne afskaffet eller ej, skal jeg ogsaa svare lidt paa.

Det vil sige, jeg vil selvfølgelig ikke blande mig i Sagen, før den bliver rejst enten fra Præsters Side, som beklage sig over at skulle gaa i denne Embedsdragt

ved Udførelse af deres Embedssager, eller der kommer en Klage fra Folk i Almindelighed, fra Medlemmer af de forskellige Sognemenigheder over, at denne Embedsdragt bruges, at den har forarget dem eller saa. Saa vil jeg tage Sagen under Overvejelse og søge at træffe en Afgørelse. Hvorvidt Præstedragt er hensigtsmæssig eller ikke hensigtsmæssig, hvorvidt det er rigtigt, at Præsterne benytte en saadan Dragt eller ej, er et mere indgaaende Spørgsmaal. Det kunde godt være, at det ærede Medlem og jeg kunde blive enige om, at det i og for sig var heldigere, om der ikke var denne specielle Embedsdragt. Jeg kunde tænke mig, at netop denne bestemte Embedsdragt kunde bevirke, at Folk ikke altid rigtig lagde Mærke til, hvad Præsten sagde, at det var, ligesom om hans Ord bleve dækkede af denne lange Præstekjole; maaske hans Ord vilde have mere Virkning, naar han stod i en almindelig Dragt, naar den kun var sømmelig. Det har i alt Fald meget længe staaet saadan for mig, at Præstedragten gavner absolut ikke. Jeg tror snarere, at den kunde gøre Skade. Men det er en rent personlig Anskuelse, og den vil jeg ikke i nogen Maade gøre gældende, naar der bliver Spørgsmaal om Dragtens Afskaffelse.

Saa var der Spørgsmaalet om, hvorvidt Præsten, hvis han nu var saa heldig eller uheldig at være dekoreret, maatte have denne Orden eller disse Ordener paa sin Præstekjole. Jeg vil dertil sige, at jeg kan godt forstaa, at de Præster, der ere dekorerede, have denne Orden paa Præstekjolen, for denne Dekoration maa jo betragtes som en Anerkendelse af deres Embedsgerning, og at de, naar de fungere i denne Embedsgerning, bære dette ydre Tegn derpaa. Derfor forekommer det mig ikke mærkeligt. Jeg ved for øvrigt, at der er i alt Fald visse Folk, som sætte Pris paa, at Præsten har Ordener paa. Der kom en Kone fra et Annekssogn og beklagede sig for Provsten over, at de bleve tilsidesatte i Annekset, for Præsten havde sit Ridderkors paa i Hovedsognet, men han havde det ikke paa i Annekssognet, saa det er et Vidnesbyrd om, at der er Folk, som sætte megen Pris paa, at Præsten har den Dekoration paa Præstekjolen.

For øvrigt anser jeg dette for et Spørgsmaal, der ikke har nogen særlig aktuel Interesse, og jeg skal indskrænke mig til, hvad jeg her har sagt.

Schack: Jeg er ogsaa til Dels tilfreds med det forelagte Forslag. Jeg tror,